

Förordning om ändring i luftfartsförordningen (1986:171);

utfärdad den 30 juli 1998.

Regeringen föreskriver att 66 och 81 §§ luftfartsförordningen (1986:171) skall ha följande lydelse.

66 § Det skall finnas kontrollerat luftrum för flygning på sträcka i den omfattning Luftfartsverket bestämmer.

Luftfartsverket får meddela föreskrifter om flygvägar i kontrollerat luftrum.

Om det behövs för uppsikten över lufttrafiken får Luftfartsverket föreskriva att den som flyger utanför kontrollerat luftrum skall lämna uppgifter om detta i förväg och följa verkets föreskrifter för flygningen.

81 § Frågor om tillstånd till annan luftfart i förvärvssyfte än linjefart prövas av luftfartsverket.

I fråga om sällskapsreseflygningar gäller första stycket endast flygningar mellan en ort i Sverige och en ort i Europa eller på Kanarieöarna, på Madeira eller i ett land med kust mot Medelhavet samt sådana flygningar till vilka regeringen tidigare har gett tillstånd och inte för ett visst fall beslutat något annat.

Frågor om tillstånd prövas dock alltid av regeringen om de avser tillstånd för en statlig myndighet eller om tillståndet förutsätter medgivande av regeringen enligt 7 kap. 3 § sjunde stycket luftfartslagen (1957:297).

Luftfartsverket får medge undantag från kravet på tillstånd i fråga om bemannade uppstigningar med ballonger eller luftskepp.

Vid ansökan om tillstånd gäller bestämmelserna i 79 §.

I tillståndet skall anges om och i vilken utsträckning detta avser transporter av passagerare eller gods eller om det bara avser viss annan luftfart.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1998.

På regeringens vägnar

ANNIKA ÅHNBERG

Lennart Renbjer
(Kommunikationsdepartementet)

